

فیزیولوژی و فارماکولوژی
جلد ۸، شماره ۲، پاپیز و زمستان ۸۳

بررسی اثرات ضددردی عصاره آبی بذر گیاه مرزه در موش صحرایی نر

جواد وردی^۱، معصومه ثابت کساپی^۲، محمد کمالی نژاد^۳، شیوا شریف^۴

۱- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، دانشکده پزشکی، گروه فارماکولوژی، مرکز تحقیقات علوم اعصاب

۲- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، دانشکده داروسازی، گروه فارماکوگنوزی

۳- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، دانشکده پزشکی، گروه فیزیولوژی، مرکز تحقیقات علوم اعصاب

چکیده

در طب سنتی ایران گزارشات متعددی در مورد اثرات ضددردی گیاه مرزه وجود دارد. برای ارزیابی اثرات ضددردی احتمالی این گیاه، از مدل‌های درد مزمن (آزمون فرمالین) و حاد (آزمون Tail – Flick) در موش صحرایی نر استفاده شد. دوزهای (p.o.) (۳۰۰، ۵۰۰ mg/kg) و (i.p.) (۱۲۵، ۲۵۰ mg/kg) از عصاره آبی مرزه درد را در آزمون Tail-Flick کاهش نداد. در حالی که در دوزهای مذکور، درد را بطور معنی‌داری در هر دو فاز آزمون فرمالین کاهش داد ($P<0.001$).

سدیم سالیسیلات تنها در فاز دوم آزمون فرمالین، درد را کاهش داد. ما نتیجه گرفتیم که:

۱- اثرات ضددردی عصاره از راه داخل صفاقی مؤثرتر از راه خوراکی بود. ۲- اثرات ضددردی عصاره در دوز ۲۵۰ mg/kg داخل صفاقی قویتر از دوزهای ۶۲/۵ و ۱۲۵ mg/kg داخل صفاقی، ۳۰۰ و ۵۰۰ mg/kg خوراکی و دوز ۳۰۰ mg/kg سدیم سالیسیلات بود. ۳- عصاره آبی بذر گیاه مرزه، اثرات ضددردی را از طریق مکانیسم مرکزی اعمال می‌نماید، زیرا، عصاره روی هر دو فاز آزمون فرمالین تأثیر داشت. ۴- ترکیبات فلاونوئیدی و ترپنوهایدی، ممکن است در اثرات ضددردی این عصاره نقش داشته باشند.

واژه‌های کلیدی: مرزه، ضددردی، آزمون فرمالین، آزمون Tail-Flick

مقدمه

استفاده قرار می‌گیرند که با وجود کاربرد فراوان، آثار نامطلوب آنها نیز قابل توجه است [۱]. به عنوان مثال شبه آسپیرین‌ها، آسیبهایی را به دستگاه گوارش، کلیه‌ها و سیستم عصبی مرکزی وارد می‌سازند و علاوه بر آن در برخی بیماران نیز مؤثر نیستند. در مورد داروهای ضددرد اپیوئیدی نیز مشکلاتی مانند مقاومت به دارو، وابستگی،

جستجو برای یافتن ترکیبات جدید ضددرد از دهه ۱۹۶۰ در دنیا شروع شده است، چرا که داروهای موجود هنوز طیف وسیعی از اثرات ناخواسته را در بردارند که گاهی به نسل‌های بعدی هم منتقل می‌شود. هم‌اکنون بطور عمده دو دسته اصلی از مواد ضددرد یعنی اپیوئیدها و داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی (شبه آسپیرین‌ها) مورد

۱۲ ساعت تاریکی نگهداری می شدند.

آزمونهای سنجش درد:

برای بررسی آثار ضددرد عصاره از دوزهای ۳۰۰ mg/kg و ۵۰۰ mg/kg بصورت خوراکی (p.o) و ۶۲۵ mg/kg بصورت داخل صفاقی (i.p) در هر دو تست Tail - Flick و فرمالین استفاده و مورد ارزیابی قرار گرفت. از دوز ۳۰۰ mg/kg سدیم سالیسیلات (Merck) به عنوان کنترل مثبت استفاده شد.

الف) تست Tail-Flick - این آزمایش با استفاده از دستگاه Tail-Flick ساخت کارخانه USE آلمان انجام گرفت، آزمون براساس مدل ارائه شده توسط D'Amour و Smith [۵] انجام شد و شدت نور مورد استفاده برابر ۷ بود و از زمان ۱۰ ثانیه به عنوان زمان قطع نوردهی (cutoff time) استفاده شد. یعنی چنانچه حیوان تا مدت ۱۰ ثانیه پس از شروع تابش نور سوزان، دم خود را نمی کشید به منظور جلوگیری از آسیب بافتی محرك قطع می شد. حیوان به صورت افقی داخل محفظه مخصوص نگهداری حیوان قرار گرفت و دم آن آزاد بود. مدت زمان تأخیر در کشیدن دم سه مرتبه و با فواصل دو دقیقه قبل از تزریق دارو یا عصاره اندازه گیری شد و میانگین آن به عنوان زمان تأخیر قبل از دارو محسوب و (Pre-drug latency) ثبت شد. حیواناتی که حداقل در دو آزمون از سه مورد فوق زمان تأخیر بیش از ۶ ثانیه داشتند از جریان آزمون حذف شدند، ۲۰ دقیقه پس از تزریق دارو یک سری ۲ تابی دیگر از آزمون انجام شد و میانگین آن با عنوان زمان تأخیر پس از دارو ثبت گردید (Post-drug latency).

ب) تست فرمالین- از مدل ابداع شده توسط Dubuisson و Dennis برای ارزیابی درد مزمن استفاده شد [۶]. بدین ترتیب که حیوانات یک ساعت قبل از تست به منظور عادت کردن با شرایط آزمایش به داخل جعبه مخصوص تست

سرخوشی و سوءاستفاده وجود دارد [۲].

عقیده بر این است که اغلب ترکیبات طبیعی و به خصوص گیاهان طبی می توانند منبع یافتن ترکیبات جدید باشند، به دلیل اینکه برخی ترکیبات مشهور دارویی فعلی مثل آسپیرین، آتروپین، مرفین و کوکائین از گیاهانی که به عنوان ضددرد استفاده می شده اند، به دست آمده است [۳]. در همین راستا پژوهش حاضر به منظور اثبات خاصیت ضددردی گیاه مرزه *Satureja hortensis* به عنوان گیاهی که در گذشته برای درمان ناراحتی های متعددی از جمله درد قلب، درد دندان و گلو، تسکین دردهای روماتیسمی و عصبی به کار می رفته انجام گردیده است [۴].

مواد و روش ها

۱- تهیه عصاره گیاهی. بذر گیاه مرزه از مناطق اطراف تهران جمع آوری گردید و یک کیلوگرم از آن آسیاب شد. پودر حاصل از آسیاب، به مدت ۲۰ دقیقه در آب جوشید و سپس صاف گردید و روی بن ماری در حال جوش تغییض شد، تا عصاره ای با ویسکوزیته بالا (مانند عسل) به دست آید. عصاره نهایی در یخچال ۱۰- درجه سانتی گراد نگهداری شد. قبل از استفاده از عصاره رطوبت آن با استفاده از زیر تعیین گردید: ابتدا مقدار ۲ گرم از عصاره با استفاده از ترازوی دقیق با دقت ۰.۰۰۰۱ گرم روی کاغذ آلومینیوم وزن و سپس به مدت ۷۲ ساعت در آون ۶۰-۷۰ درجه سانتی گراد قرار داده شد، بعد از آن مجددا با همان دقت وزن و در هنگام استفاده از عصاره نهایی با توجه به دوز مورد نظر تا حد لازم رفیق گردید.

۲- حیوانات. در تمام آزمایشات از موش صحرایی نر با نژاد NMRI، با محدوده وزنی ۲۲۰-۲۶۰ گرم استفاده شد. این حیوانات از انسیتوباستور خریداری شدند و در قفس های شفاف از جنس Plexiglass در گروههای ۴ تابی در دمای اتاق با تهویه مناسب و دوره نوردهی ۱۲ ساعت روشنایی،

اول تست فرمالین (درد حاد) و میانگین دقایق ۱۵-۶۰ تست به عنوان فاز دوم تست فرمالین (درد مزمن) محسوب می‌شد.

ارزیابی آماری

نتایج به دست آمده از آزمون Tail-Flick (زمان تأخیر قبل از دارو، زمان تأخیر پس از دارو) توسط تست t-zوجی مقایسه شد. نتایج آزمون فرمالین در هر دو فاز اول و دوم بطور جداگانه توسط ANOVA یکطرفه و به دنبال آن تست Tukey-Kramer مقایسه شدند. $P < 0.05$ به عنوان سطح معنی دار در نظر گرفته شد، و داده‌ها به صورت میانگین \pm خطای معیار میانگین (SEM) بیان گردیده است.

نتایج

نتایج حاصل از آزمایش Tail-Flick نشان داد که دوز ۳۰۰ mg/kg سدیم سالیسیلات، دوزهای ۳۰۰ و ۵۰۰ خوراکی و ۶۲/۵ و ۱۲۵ mg/kg داخل صفاقی عصاره اثربی بر زمان تأخیر ندارند و هیچ گونه اثر بی‌دردی در این آزمایش از خود بروز نمی‌دهند (داده‌ها نشان داده نشده است).

فرمالین منتقل شدند، این جعبه مخصوص از جنس Plexiglass و در ابعاد (۳۰×۳۰×۳۰) ساخته شده بود و به منظور مشاهده بهتر حرکات حیوان آینه‌ای با زاویه ۴۵ درجه زیر آن و روی رو مشاهده کننده قرار می‌گرفت. ۳۰ دقیقه پس از تجویز خوراکی و داخل صفاقی داروها، ۵۰ میکرولیتر از فرمالدید (Merck) ۲/۵ درصد به کف پای راست حیوان به صورت زیرجلدی (S.C.) تزریق شد و حیوان مجدداً به جعبه مخصوص تست برگردانده شد و رفتار حیوان مورد بررسی قرار گرفت و به صورت زیر برای مدت ۶ دقیقه نمره گذاری شد:

هنگامی که حیوان وزن خود را بطور مساوی با هر دو پا تحمل می‌کرد نمره صفر، اگر حیوان از پای تزریق شده خود مراقبت می‌کرد ولی پا با کف جعبه در تماس بود نمره ۱، اگر پای خود را جمع می‌کرد و آن را بالا نگه می‌داشت نمره ۲ و اگر پارا می‌لیسید، می‌جویید یا به شدت تکان می‌داد به آن نمره ۳ تعلق می‌گرفت. هر ۱۵ ثانیه نمره‌ای متناسب با رفتاری که حیوان بیشتر انجام می‌داد به حیوان داده می‌شد. میانگین ۱۰ دقیقه ابتدای هر تست به عنوان فاز

جدول ۱: عملکرد عصاره آبی بذر مرزه Satureja horthensis linn، بصورت خوراکی (p.o) و داخل صفاقی (i.p) و سدیم سالیسیلات (i.p)، در فاز اول (۰-۱۰ دقیقه) و فاز دوم (۱۵-۶۰ دقیقه) در کاهش درد ناشی از تست فرمالین.

فاز دوم (۱۵-۶۰)		فاز اول (۰-۱۰)		mg/kg	ن = ۹
درصد مهار	میانگین نسبی درد	درصد مهار	میانگین نسبی درد		
—	۲/۱۸±۰/۰۵	—	۲/۰۴±۰/۰۶	—	آب مقطّر
۲۶/۹ *	۱/۴۹±۰/۱۵	۱۳/۷	۱/۸۸±۰/۰۷	۳۰۰	سدیم سالیسیلات
۳۹/۴ **	۱/۳۲±۰/۱۵	۳۴/۳ **	۱/۳۴±۰/۱۸	۶۲/۵	عصاره (i.p.)
۳۹/۹ **	۱/۳۱±۰/۰۹	۳۸/۷ **	۱/۲۵±۰/۱۶	۱۲۵	
۷۹/۹ **	۰/۷۷±۰/۱۵	۵۶/۹ **	۰/۹۷±۰/۰۹	۲۵۰	
۳۷/۶ **	۱/۳۶±۰/۰۴	۳۱/۳۷ **	۱/۴۰±۰/۱۲	۳۰۰	عصاره (p.o.)
۳۹ **	۱/۳۳±۰/۰۸	۳۶/۷ **	۱/۳۸±۰/۱۵	۵۰۰	

* $P < 0.01$ و ** $P < 0.001$

کاهش دادند (به ترتیب $P<0.01$ و $P<0.001$)،
بطوری که اثر بی دردی دوزهای عصاره در کاهش درد
ناشی از آزمون فرمالین از اثر بی دردی سدیم سالیسیلات
قوی تر بوده است. همچنین تجویز عصاره از راه داخل
صفاقی مؤثرتر از راه خوراکی می باشد (نمودار ۱).

بحث

درد ایجاد شده در آزمون فرمالین دارای دو فاز

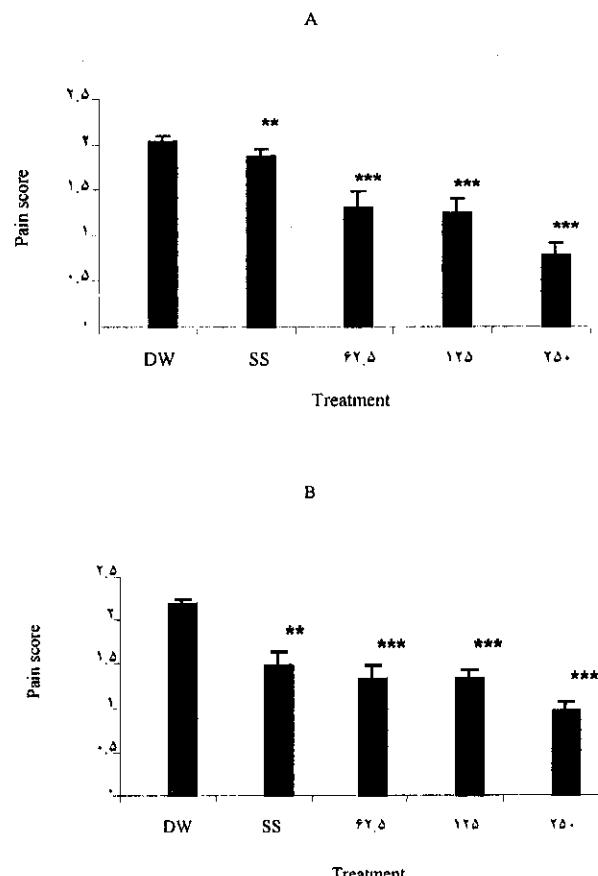
مشخص است. فاز اول به احتمال زیاد نتیجه تحریک مستقیم
گیرندهای درد در پنجه پای حیوان می باشد در حالی که فاز
دوم تا حد زیادی ناشی از فرآیند التهاب است [۸ و ۹].
هر چند نقش حساس شدن مسیرهای مرکزی درد را نیز ناید
از نظر دور داشت [۱۱].

عملکرد داروهای ضد درد بر این دو فاز متفاوت است

بطوری که داروهایی مانند نارکوتیک‌ها (مرفین، مپریدین)
که غالباً مرکزی عمل می کنند، هر دو فاز را بطور یکسان
مهار می کنند [۱۲] اما داروهایی که به صورت محیطی عمل
می کنند مانند آسپرین و دگزاماتازون تنها قادر به مهار فاز
دوم درد ناشی از فرمالین هستند [۱۳].

سدیم سالیسیلات از داروهای ضد التهاب

غیراستروییدی است که فقط فاز دوم این درد را مهار
می کند (جدول ۱) و با گزارشهای فوق مطابقت دارد. این
دارو درد را با مهار فعالیت آنزیم سیکلواکسی ژناز کاهش
می دهد [۱۴]. براساس گزارش‌های فوق، با توجه به این که
عصاره بذر مرزه هر دو فاز درد فرمالین را بطور تقریباً
یکسان مهار کردند (جدول ۱) می توان برای آنها عملکرد
مرکزی پیشنهاد نمود، علاوه بر آن عصاره دارای آثار
ضد التهاب نیز می باشد و از آنجا که التهاب به عنوان یک
فرآیند محیطی مولده درد در فاز دوم تست فرمالین شناخته
شده است [۱۵] می توان نتیجه گرفت که عصاره مورد
استفاده عملکرد ضد درد محیطی نیز دارد.

نمودار ۱- اثر عصاره آبی بذر مرزه ($250/5\text{mg/kg}$) روی
فاز اول (A: دقیقه ۰-۱۰) و فاز دوم (B: دقیقه ۱۵-۶۰) آزمون
فرمالین. اعداد به صورت Mean \pm SEM برای ۶ حیوان و در مقایسه با
کنترل به دست آمده است.

* $P<0.01$ and ** $P<0.001$ compared to control value.
DW: distilled water; SS: sodium salicylate
(300 mg/kg).

نتایج حاصل از آزمون فرمالین در (جدول ۱) نشان
داده شده است. در فاز اول آزمون فرمالین دوز 300 mg/kg
سدیم سالیسیلات قادر به مهار درد بطور معنی دار نبود اما
دوزهای 500 mg/kg و 300 mg/kg خوراکی و 62.5 mg/kg و 125 mg/kg
 250 mg/kg داخل صفاقی عصاره، درد را بطور معنی داری
کاهش دادند (به ترتیب $P<0.001$ ، $P<0.001$). در فاز دوم
آزمون فرمالین دوز 300 mg/kg سدیم سالیسیلات و
دوزهای 500 mg/kg و 300 mg/kg خوراکی و 62.5 mg/kg و 125 mg/kg
 250 mg/kg داخل صفاقی عصاره، درد را بطور معنی داری

تحفیف درد در هر دو مرحله آزمون فرمالین دارد، ضمن این که مشاهده می‌شود که در مرحله اول و دوم آزمون، عصاره با اختلاف معنی‌داری در کاهش درد مؤثرتر از سدیم سالیسیلات بوده است، همچنین تجویز داخل صفاقی عصاره از خوراکی آن مؤثرتر می‌باشد. بنابراین مطابق با این نتایج احتمالاً می‌توان پیشنهاد کرد که عصاره می‌تواند در کاهش درد از تأثیر مرکزی برخوردار باشد.

تشکر و قدردانی

از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کاشان که هزینه این طرح را پرداخت نموده‌اند تشکر و قدردانی می‌شود.

آزمایش‌های فیتوشیمیایی (phytochemical) نشان داده که این عصاره دارای فلاونوئید (Flavonoid)، ترپنoid (Terpenoid)، کارواکرول (Carvacrol) و گلیکوزیدهای قلبی است. برای فلاونوئیدها و ترپنوئیدها آثار ضدالتهاب و ضددرد گزارش شده است [۱۶]. اما در مورد گلیکوزیدهای قلبی چنین گزارشی وجود ندارد. از طرف دیگر بر هم کنش مستقیم فلاونوئیدها و سنتز پروستاگلاندین‌ها بطور قطعی مشخص شده است [۱۷]. بنابراین از میان کاندیداهای مختلف، احتمالاً فلاونوئیدها مهمترین مواد مؤثره این عصاره بر فرآیند درد می‌باشند.

بطور خلاصه، عصاره آبی بذر گیاه مرزه، از طریق خوراکی و داخل صفاقی، توانایی قابل ملاحظه‌ای در

منابع

- [۱] دهپور، ا.ر.، موسوی‌زاده، ک.، مبانی فارماکولوژی عوارض ناخواسته دارویی، رازی شماره ۱، سال ۱۳۶۹، ۱۰-۳۰.
- [۲] امین‌غ.، گیاهان دارویی سنتی ایران، معاونت پژوهشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، جلد اول. سال ۱۳۸۰، ص ۱۰۴-۱۳.
- [۳] Elisabetsky E., Amador, T.A., Albuquerque, R.R., Nunes, D.S. and Carvalho, A.C.T. Analgesic activity of psychotria colorata (wild. EXR. A and S.) Muell. Arg. Alkaloids, *J. Ethnopharmacol.*, 48 (1995), 77-83.
- [۴] Ghannadi, A., et al. Composition of essential oil of *satureja hortensis* L. grown in Iran. *Iranian J. Basic Med. Sci.*, 2,5-8.
- [۵] D'Amour, F.E., and Smith, D.L. A method for determination loss of pain sensation.

J. Pharmacol. Exp. Ther.; 72 (1941), 74-79.

- [6] Dubuisson, D., and Dennis, S.G. The formalin test: A quantitative study of the analgesic effects of morphine, meperidine, and brain stem stimulation in rat and cats. *Pain*, 4 (1977), 161-174.
- [7] About, F.V., Franklin, K.B.J. and Westbrook, R.F. The formalin test: Scoring properties of the first and second phases of the pain response in rats. *Pain*, 60 (1995), 91-102.
- [8] Pugh, W.J., Sambo, K. Prostaglandin synthetase inhibitors in Feverfew, *J. Pharm. Pharmacol.*, 40 (1989) 743-745.
- [9] Hunskaar, S. and Hole, K. The formalin test in mice: dissociation between inflammatory and non-inflammatory pain. *Pain*, 30 (1987), 103-114.
- [10] Shibata, M., Ohkubo, T., Takahashi, H. and Inoki, R. Modified formalin test:

- Characteristic biphasic pain response. *Pain*, 38 (1989), 347-52.
- [11]Coderre, T.J. and Melzack, R., Central nervous system plasticity in the tonic pain response to subcutaneous formalin injection, *Brain Res.*, 535 (1990), 155-158.
- [12]Vaccarino, A.L., Tasker, R.A.R. and Melzack, R. Analgesia produced by normal doses of opioid antagonists alone and in combination with morphin. *Pain*, (1989), 36: 103-9.
- [13]Chen, Y.F., Tsai, H. Y. and Wu, T. S., Anti-inflammatory and analgesic activity from roots of angelica pybescens, *Planta Medica*, 61(1995), 2-8.
- [14]Levin, J. and Taiwo, Y. Inflammatory pain. In: *Text book of pain*, wall, P.D., Melzack (Eds). Churchill livingstone; (1994), P. 45-56.
- [15]Panthong, A., Tassaneeyakul, W., Kanjanapothi, D., Reutrakul, V. Anti-inflammatory activity of 5,7 dimethoxy flavon, *Planta Medica*, 55 (1989), 133-136.
- [16]Alcaraz, M.G. and Hoult, R.S. Actions of flavonoids and the novel anti - inflammatory flavone, Hypolaetin-8-Glucoside, on prostaglandin biosynthesis and inactivation. *Bio. Pharmacol*, 34(14) (1985), 2477-82.
- [17]Walker, J.S., and Levy, G. Effect of multiple dosing on the analgesic action of diflunizal in rats. *Life Sci*; 46 (1990), 737-42.